

Yeryüzü 2

2010-03-27

İnsanın yeryüzündeki işi ne? Herkesin kendine göre bir cevabı, egosuna göre cevabının mukaddesliği; büyük ve büyümlü kelimelere sarmalanınca kaybolacağı umulan bir cehaleti...

İnsan aslında bildiğini sandığı en temel şeyi bile bilmiyor; *kendini bil* diyen, belki *bilemeyeceğini bil* demek istemişti, emin değilim, ama misal insan *ben* dediği şeyin nereden başlayıp, nerede bittiğini bile aslında bilmiyor.

Ben şimdi bunu yazmakla, kendime ait bir kelimeler dizisini okuyan zihnine emanet etmiş olduğuma göre, *ben* birazcık da okuyan zihnindeyim, değil mi efendim?

(*Nedense kendimi derdimin çevresinde dolanan bir uydu gibi hissettim; sonra yukardaki üç paragrafı sildim ve oh, tamam; şimdi daha kendimi atmosfere bırakabilirim.*)

İnsanın yüklediği yük, -kendine yüklediği veya Allah'ın yüklediği yük- aslında kaldırabileceği bir yük değil. İnsan doğru olamaz, çok zaman bilmeyi istemez, bilmeyi istese kaynaklarını bilemez, kaynaklarının doğru olduğundan emin olamaz; kardeşleri -yani başka insanlar- ona yalan söyler ve aslında onların da yapabilecekleri pek bir şey yoktur, kendini yalanla kandırmanın sana doğru söylemesini bekleyemezsin...

Yeryüzü gerçekten salak bir yer: Pek çok insanın kendini uyuşturmak için elinden geleni yapmasını anlayabiliyorum, çünkü gerçekte herkesin yaşadığı bir sarhoşluk hali... İnsanın devamlı surette kendini bir şeylerle kandırması gerekiyor, kandırabildiğin ölçüde, -biyolojik, zihni, ruhi, ve sair yeteneklerini kandırabildiğin ölçüde- mutlusun.

O sebeple ahmaklık yeryüzünde mutluluğun en kolay yolu, deponu ne kadar ucuza doldurabiliyor ve onunla ne kadar kilometre gidebiliyorsan, işte, mesele tam olarak budur.

Hakikat yani, veyahut *hayatın anlamı*.

Yoksa hepimiz adi yalancılarız.